

”MF-Panda”: Fra RU til Folketinget

”Panda”, som Anne Marie Geisler Andersen kaldes, møder mig for foden af Christiansborgs store trappe. Det er dagen efter regeringen har fremlagt deres genopretningsplan, og Christiansborg summer af liv. Det er ikke hver dag, at RU har et medlem i Folketinget, så jeg har besluttet mig for at finde ud af, hvad Panda har taget med sig fra sin tid i Radikal Ungdom.

”Skal vi ikke bare gå op på gangen?” spørger Anne Marie efter vi har hilst på hinanden, og peger op af trappen i retning af Folketingssalen, imens fortsætter hun:

”Hvordan vil du have din kaffe?” mens hun introducerer mig til andre folketingsmedlemmer, pressefolk, økonomiske medarbejdere og sekretærer, som også står i kø til kaffemaskinen. ”Bare sort, tak”, svarer jeg, alt imens jeg forsøger at huske navne og titler.

Karriereskift

På vej ned til Anne Maries kontor spørger jeg hende om hvorfor hun meldte sig ind i Radikal Ungdom.

”Fordi jeg gerne ville herind.” Svarer hun kort, men fortsætter: ”Altså det er en ret lang historie,

men jeg læste og færdiggjorde den humanistiske internationale basisuddannelse på RUC. Derefter havde jeg planlagt at gå videre med fransk og kulturmøde-studier på RUC, men altså: Det er jo fint nok at kunne snakke fransk, men man skal jo også have noget at sige. Og jeg interesserede mig jo meget for Social- og sundhedspolitik, så jeg fandt ud af, at det var politik jeg ville. Så efter jeg havde fået min bachelor skiftede jeg studie til statskundskab og meldte mig ind i Radikal Ungdom.”

Hendes kontor er ikke specielt stort, næppe meget større end et kollegieværelse. Til gengæld er det godt indrettet. Kontorgangen befinder sig tæt på taget, så den ene væg er en skrå tagvæg med tagvindue og bjælker. Skrivebordet er placeret under tagvinduet, og overfor står en lille sofa. ”Det var jo Helvegs kontor da jeg kom herind”, fortæller Anne Marie imens hun roder sin taske igennem. Hun finder en stak papirer frem fra tasken og forklarer mig, at de handler om madpakkeordningen, som skal til 2. behandling i folketingsalen samme formiddag. ”Jeg ved ikke helt, hvor vi lander på denne her

sag, så jeg skal lige have talt med resten af gruppen om det først".

Hun peger mod døren og følger mig ned ad gangen til gruppeværelset. "Hvordan var du aktiv i RU?" spørger jeg. "På det første landsmøde stillede jeg op som social- og sundhedsordfører, det er jo det jeg brænder for. Da jeg blev valgt, skulle jeg til at sætte mig ind i politikken på hele området, men det har hjulpet mig enormt meget i mit Folketingsarbejde, at jeg lærte stoffet at kende allerede i RU."

Efter en slurk af kaffen spørger jeg hende, hvad der er det sjoveste ved folketingsarbejdet. "Det er når Marianne fortæller historier!" siger hun, imens hun smiler. "Men det mest spændende er at være med til at udforme politiken, blive hørt og have indflydelse. Og så er det jo fedt at komme i medierne". Smilet bliver større, og bliver suppleret af et glimt i øjet.

Personlig motivation

Efter gruppemødet tager Panda til udvalgs møde i Social- og sundhedsudvalget, hvor besøgende ikke må deltage, men efter at have fulgt mødet i Folketingssalen holder vi frokostpause i "Snapstinget", Folketingets kantine.

Imens vi spiser sandwich spørger jeg hende, hvorfor det lige blev politik der fangede hendes interesse. "Altså, jeg ville rigtig gerne gøre noget for de socialt udsatte og de psykisk syge. Det kommer af, at min far havde en depression, og jeg så hvordan systemet behandlede ham. Og hvis man for alvor vil gøre noget for mange

mennesker, så er det jo bedst at gøre det fra Christiansborg".

Ungradikalt udgangspunkt

Selvom Anne Marie også var medlem af RU's forretningsudvalg synes hun ikke, at hun er en ørn til organisation. "Jeg var ikke så fanget af alt det organisatoriske, men det var rigtig godt at se, hvordan man leder et parti, og hvordan et ungdomsparti fungerer. Det var jo i RU, jeg lærte alle de grundlæggende ting, som at tale foran mange mennesker, lave politik, skrive læserbreve og sådan noget." Hun fortsætter efter at have tygget af munden: "På den måde er der ikke så langt fra RU og til Folketinget. For mit vedkommende tog det jo kun 4 år. Så, altså, hvis du kan holde en tale og forsvare et forslag på RU's Landsmøde, kan jeg ikke se, hvorfor du ikke også kunne gøre det fra Folketingets talerstol".

Skrevet af Frederik Aagaard Sørensen